

který vedla tato obec se Státním pozemkovým úřadem, když sporného pozemku nenabyl za uvedeného sporu, nýbrž již dříve.

Ve věci samé uplatňuje žalobkyně v dovolání, že usnesení obecního zastupitelstva žalující obce ze dne 1. března 1924 jest hledíc na ustanovení § 5 zák. č. 76/1919 Sb. z. a n. neplatné, protože se jednání obecního zastupitelstva o řečeném usnesení zúčastnil též žalovaný (třebaže nehlasoval), jeho otec a strýc a osoby, které nebyly členy obecního zastupitelstva. V té příčině však bylo usnesení to předmětem opravného řízení správního následkem odvolání proti němu podaného, zejména též z důvodů, jež žalující obec v souzeném sporu proti jeho platnosti uvádí, opravným prostředkům nebylo však ani v první, ani v druhé správní stoličce vyhověno a nabylo tudíž právní moci. Je proto přisvědčiti názoru odvolacího soudu, že nelze již soudu v souzeném sporu přihlížeti k uvedeným výtkám, když ani nadřízené úřady, jimž přísluší dozor nad obcemi, výtky ty při rozhodování o nich neshledaly závažnými. Protože pak i sjednaná směna sporného pozemku za pozemky č. kat. 53/1 a 54 byla usnesením okresní správní komise v H. ze dne 17. února 1-28 schválena a opravným prostředkům, podaným jak proti dotčené směně, tak proti řečenému schvalovacímu usnesení, nebylo nadřízenými stolicemi správními vyhověno, jest považovati směnu tu za platnou a pro žalující obec vůči žalovanému závaznou a žalující obec nebyla oprávněna od tohoto závazku později jednostranně ustoupiti. Dovolatelka jest na omylu, míní-li, že by žalovaný musel proti ní dokázati své právo vlastnické k spornému pozemku, nýbrž stačí, když dokázal, že mu proti žalující obci přísluší nárok, aby buď uvedený pozemek směnila v jeho prospěch se Státním pozemkovým úřadem (nyní ministerstvem zemědělství), nebo jej žalobci postoupila, a že on drží pozemek ten a užívá ho na základě přidělu Státního pozemkového úřadu ve shodě s úmluvou s žalující obcí, tudíž právem.

Čís. 16159.

Obchodní jednání filmové společnosti s r. o. jsou obchody ve smyslu čl. 272 č. 5 obch. zák.

Úplatné půjčování filmů řečenou společností v mezích její obchodní živnosti jest obchodem podle čl. 273, odst. 1, obch. zák.

(Rozh. ze dne 2. června 1937, Rv I 2305/35.)

Proti žalobě, již se žalující filmová společnost s ručením omezeným »P.« domáhala zaplacení 7.200 Kč s přísl. za půjčení filmů, namítli žalovaní mimo jiné též zkrácení přes polovici ceny. Soud první stolice uznal podle žaloby co do částky 2.400 Kč a co do zbytku 4.800 Kč ji zamítl. Odvolací soud uznal zcela podle žaloby.

Nejvyšší soud odmítl dovolání žalovaného spolku v příčině částky 2.400 Kč, co do dalších 4.800 Kč s přísl. nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o níž jde, v

d ů v o d e c h :

Námítka zkrácení přes polovici ceny není věcně odůvodněna, poněvadž žalobkyně, jsouc »filmovou společností s ručením obmezeným«, provozuje po živnostensku jednání obchodu uměleckého (rozmnožení díla uměleckého, zfilmování předmětu nebo děje pro diváky), jež spadá pod ustanovení čl. 272 č. 5 obch. zák. Půjčuje-li za úplatu takové filmy jiným v mezích své obchodní živnosti, jest toto její jednání pokládati za obchody (čl. 273, odst. 1, čl. 274 obch. zák.). Právním proto nižší soudy se zřetěním na ustanovení čl. 277 obch. zák. vyloučily v souzeném případě námítku zkrácení přes polovici (čl. 286 obch. zák.).

Čís. 16160.

Odpovědnost za provoz motorového traktoru.

Je-li traktor vozidlem patřícím mezi motorová vozidla ve smyslu § 5 zák. č. 162/1908 ř. z. a užívá-li se ho k dopravě břemen na veřejných místech a silnicích, odpovídá jeho vlastník podle § 8 řečeného zákona za zavinění osob, jichž při provozu traktoru užívá.

Obyčejný povoz vlečený traktorem netvoří s ním jednotný celek a nelze zaměstnance majitele vlečeného povozu pokládati za zaměstnance majitele traktoru a majitel traktoru není odpověden za nezdatnost zaměstnanců majitele vlečeného vozu.

(Rozh. ze dne 2. června 1937, Rv I 2515/35.)

Srv. rozh. č. 13610, 13157, 6597, 3409, 1010, 11640 Sb. n. s.

Žalobci Antonín a Marie D., kteří jsou společnými vlastníky domu č. p. 446 v Ú., v němž první žalobce provozuje hostinskou a výčepnickou živnost, tvrdí, že si dne 2. května 1933 vedoucí cirkusu »A y«, meškajícího v Ú., najal k dopravě nářadí a zvířat z nádraží traktor žalované firmy Jan H., jež dodala k řízení traktoru svého řidiče spolužalovaného Štěpána V., že při poslední jízdě dopravoval traktor ten kolem domu žalobců po ulici nákladní vůz cirkusu asi 70 až 80 q těžký, připoutaný k traktoru řetězem asi 7 mm silným, bez dalšího zabezpečení, a že když traktor přijel do ulice s dosti značným stoupáním, cestou zastavil, a když zabral znova, aby se rozejel, řetěz se přetrhl a nákladní vůz se zřítíl po spádu ulice přímo do průčelí hostince, čímž prý utržený nákladní vůz poškodil celou průčelní zeď hostince, takže hrozila sesutím, musila býti opatřena opěrami a bylo nutné provedení neodkladné přestavby štítu, jejíž náklad podle stavitelova rozpočtu bude činiti 18.160 Kč. Kromě toho utrpěli žalobci škodu 1.780 Kč na provozu hostinské živnosti po dobu ode dne nehody až do provedení opravy. Domáhají se proto žalobou náhrady vypočtené škody na žalované firmě jako vlastníky traktoru a na spolužalovaném jako řidiči traktoru